

A huius uitæ procellosissimæ gubernaculū, ad ligāda & soluēda peccata clauēs regni cœlorum primus apostolorū Petrus accepit, eisdēq; omnibus sanctis propter uitæ illius secretissimæ quietissimū sinū, super pectus Christi Ioānes euāgelista discubuit, quoniā nec iste solus, sed uniuersa ecclesia ligat soluitq; peccata: nec ille in principio uerbū deū apud deū, & cætera de Christi diuinitate, & de totius diuinitatis trinitate atq; unitate sublimia, quæ in illo regnō facie ad faciē cōtemplāda, nūc autē donec ueniat dñs in speculo atq; in ænigmate cōtuenda sunt, quæ prædicādo ructaret, de fonte dñici pectoris solus bibit, sed ipse dñs ipsum euangelium pro sua cuiusq; capacitate omnibus suis bibendū toto terrarū orbe diffundit. Sūt qui fenserint, & hi quidē non cōtemptibiles sacri eloquiū tractatores, à Christo Ioāne apostolū propterea plus amatū, q; neq; uxore duxerit, & ab ineunte puericia castissimus uixerit. Hoc quidē in scripturis canonicis nō euidenter apparet, ueruntamen id quoq; multū adiuuat congruentiā huiusce sentētiæ, q; illa uita per eū significata est ubi nō erūt nuptiæ. Hic est discipulus ille q; testimoniū phibet de his, & scripsit hæc, & scimus quia uerū est testimoniū eius. Sūt autē, inquit, & alia multa quæ fecit Iesus, quæ si scribātur per singula, nec ipsum arbitror mundū capere eos qui scribēdi sunt libros. Non spacio locorū credendū est mundū capere nō posse, quæ in eo scribi quomodo possent, si scripta nō ferret. Sed capacitate legentiū comprehendī fortasse nō possent, quāuis salua rerū fide, plerunq; uerba excedere uideātur fidē, quod nō fit qñ aliquid quod erat obscurum uel dubiū, causa & ratione reddita exponitur: sed qñ id quod apertū est uel augetur uel extenuatur, nec tñ à tramite significādæ ueritatis erratur, qm̄ sic uerba rē quæ indicatur excedūt, ut uolūtas loquētis nec fallētis appareat, qui nouit quousq; credatur, à quo ultra q̄ credēdū est, uel minuitur loquēdo aliqd uel augetur. Hūc loquēdi modū græco sermone, nō solū græcarū, uerūetiā latinarū litterarū magistrū Hyperbolēn uocāt: qui modus, sicut hoc loco, ita in nōnullis alijs diuinis litteris inuenit̄, ut est, Posuerūt in cœlū os suū: & Verticē capilli perambulantiū in delictis suis, & multa huiusce/ psal. 72 et 97

B modi quæ scripturis sanctis non desunt, sicut aliq; tropi, hoc est locutionum modi, de quibus operosius disputarē, nisi euāgelista termināte euāgelii suū etiā ipse cōpelleret meum terminare sermonem.

Enarrationum in Ioannem finis.

D. AVRELII AVGVSTINI

EXPOSITIO IN EPISTOLAM BEATI IOANNIS.

MEMINIT sanctitas uestra euangelium secundū Ioannem ex ordine lectionum nos solere tractare. Sed quia nunc interposita est solennitas sanctorū dierum, quibus certas ex euāgelio lectiones oportet in ecclesia recitari, quæ ita sunt annuæ ut aliæ esse nō possint, ordo ille quē susceperamus, necessitate paululum intermissus est, non omisus. Cum autē cogitarem quid secundū hilaritatem præsentium dierum per hanc hebdomadā uobiscum de scripturis agerem, quantū dominus donare dignatur, quod posset in istis septem uel octo diebus finiri, occurrit mihi epistola beati Ioānis, ut cuius euāgelium paululum intermisimus, eius epistolā tractādo ab eo nō recedamus: præsertim quia in ipsa epistola satis dulci omnibus quibus sanū est palatū cordis, ubi sapiat panis dei, & satis memorabili in sancta ecclesia dei, maxime charitas cōmendatur. Locuturus est multa, & propē omnia de charitate. Qui habet in se unde audiat, necesse est gaudeat ad quod audit: sic enim illi erit lectio ista, tanq̄ oleū in flāma. Si est ibi quod nutriatur, nutritur & crescit & permanet. Item quibusdā sic esse debet tanq̄ flamma ad fomitem, ut si non ardebat, accedente sermone accendatur. In quibusdam enim nutritur quod est: in quibusdam accenditur si deest, ut omnes in una charitate gaudeamus. Vbi autē charitas, ibi pax, & ubi humilitas, ibi charitas. Iam ipsum audiamus, & ad eius uerbū quæ dominus suggerit, etiā uobis ut bene intelligatis, loquamur.

K 4